

تربیت آموزگار برای کلاس اول ۲۰ نفر داوطلب

دبیرستان یا کارنامه قبولی از کلاس سه متوسطه

که تحصیل نموده اند.

تر برایت قانون تربیت معلم و نظامنامه اجرای آن بال و گواهی نامه فراغ تحصیلی از این دانشسرا سط میباشد. داوطلبان می‌توانند با همراه داشتن ی از کلاس ۶ ابتدائی پیالا و ۱۰ قطعه عکس از نام خود بدفت دانشسرا واقع در بیرون دروازه

وزارت فرهنگ - اداره دانشسراها

ان بنظور تربیت آموزگار ورزش برای کلاس ی می پذیرد.

دبیرستان یا کارنامه قبولی از کلاس سه متوسطه

که تحصیل نموده اند.

نعداد ورزش

سود دائم برایت قانون تربیت معلم و نظامنامه

دوسال و گواهینامه فراغ تحصیل از این دانشسرا سطه میباشد

روشت شناسنامه گواهی شده و مدارک تحصیلی آخر شهریور همه روزه قبل از ظهر برای نوشتن دولت مراجعه نمایند.

وزارت فرهنگ - اداره دانشسراها

ی

مرکز

نای خانوادگی

شبه ۶ مرکز

شهرت بقالی ۱۶ ساله اهل اردبیل شغل شاگرد

مرقت مورد تعقیب دادرسی تهران واقع و در فوده دادستان از حکم مزبور پیروخواست بعد سیله مطبوعات و انضاء موعده قانونی دادگاه شبهه بانی دادستان تشکیل متهم با انضاء مدت قانونی غیابی شروع و پس از خواندن برگهای پرونده و بوده و ختم رسیدگی راجزی نبوده بشرح زیر

نظام

حصول مال کسی حاضر نبوده و گواهی هم که در صحت است و با نقد دلیل کافی حکم تبرئه متهم

امضاء دادگاه استان

ی

بخش دو اهواز که به ثبت رسیده و سند مالکیت ای عبدالحق سالی طبق مقررات ماده ۳۴ قانون ل مجدد دروز بیست و نهم شهریور ماه ۱۳۲۱

بر مزایده فروخته میشود مزایده از مبلغ ۴۶۷۹ ریخردار است) طالبین میتوانند دروز و ساعت ن این آگهی در ظرف ۲۰ روزه سه مرتبه منتشر

ول ۱۰ شهریور ماه ۱۳۲۱

وینت ثبت استان ششم - شاپوری

زایده

واقع در ابوالحسن بهمنشیر آبادان تحت پلاک جریان نیتی است و ذر اجاره رسمی نم نباشد

امضای کیفی در ساعت سه قبل از ظهر روز بیست و اید گدارده میشود و مزایده از مبلغ ۱۳۴۹۱

ی و هزینه مزایده و مالیات حراج شروع میشود است طالبین میتوانند در روز و ساعت مقرر در

منتشر میشود آگهی نوبت اول دهم شهریور ماه رئیس شت آبادان و خرمشهر روح الله کیا

صاصی

۵۸۲۶ از اراضی شهرداری که بقایای علی اصغر ان عمل نمود.

تجدیدی در روز ۲۱/۷/۲۲ ساعت چهار قبل از

میشود که در روز و ساعت مقرر در محل حضور شماره ۹۶۹

رئیس بخش مرکز ثبت املاک تهران

انتخابات

برحرم
دائمه و نویسنده کسروی تبریزی

بهای اشتراك
سالانه ۴۰۰ ریال شش ماهه ۲۰۰ ریال
سه ماهه ۱۰۰ ریال در همه جا ۵۰ ریال
بهای آگهی
هر سطر: صفحه دوم ۴ ریال صفحه سوم ۳ ریال
صفحه چهارم ۲ ریال

جای اداره

خیابان لاله زار کوچه بهران پاساژ بهنایی
تلفن ۶۰۴۹۶

تک شماره ۵۰ دینار

خرده گیری و پاسخ آن

گفتارهایی که در شماره های گذشته درباره «روان» نوشتم کسانی خوانده و چنین گفته اند: «حالا چه وقت این حرفهاست!؟ حالا باید از جنگ بحث کرد نه از روح...» یکدسته مردم شیوه شان همین است که هر سخنی که ما بنویسیم می گویند: «حالا چه وقت این حرفهاست!؟» بیش از جنگ هم نیز این را میگویند و اکنون هم می گویند، و ما نمی دانیم کدام روز خواهد بود که این تیره درونها چنین سخنی بگویند!.

گفته اند: «حالا باید از جنگ بحث کرد». میگویم: «از جنگ بشما چه؟ شما مگر در جنگ شرکت کرده اید!؟ مگر از پشت سر این جنگ برای شما بهره ای خواهد بود!؟ این جنگ بهر حال که میخواهد بپند، شما همان زیر دستان بدبختی که همیشه هستید. شما که نمی خواهید بفهمد تکانی بدهید و باین گرفتاری های خود چاره ای کنید؟» انگلیس غلبه کند و چه آلمان فروزد در آید بشما سودی نخواهد بود! این گرفتاری و توسری خور را که دارید خواهید داشت. شما اگر مردان خردمند و با فهمی بودید بایستی بجای ایراد نوشته های من بآن روزنامه هایی که گفتارهای بیانی در باره جنگ می نویستد و مغز خود را فرسوده گردانیده بیش بینی هایی می یافتند ایراد گرفته بگویند: «اگر دیگران جنگ می کنند یا چه که این اندازه اندیشه خود را مشغول داریم!؟ یا چه که وقت خود را در راه کشف آینده جنگ هدر گردانیم!؟» بیاچه دردهای خود را فراموش کرده بدامستان جهان کشاییهای دیگران برداریم!؟ اگر مردان خردمندی بودید این ایراد را می گرفتید. افسوس که نیستید و از بیفرونی بجای برداختن بچاره دردهای خود شب و روز در گفتگوی خیرهای جنگ هستید، و باز از بیفرونی چنین می پندارید که از پشت سر این جنگ برای شما بیکراه نجاتی باز خواهد شد.

شما آن نادانی هستید که میخواهد «آیند» طبیعت را تغییر دهد، میخواهد دستگاه خدا را بهم زند. این يك قانون بسیار استوار طبیعی است که یکمردمی تانیک نباشند از جهان نیکی نخواهند دید. ولی شما می خواهید با زور بیفرونی کردن نیکی نگذارید و خود را از آلودگیها پاک نگذارید و با این حال از جهان نیکی به بینید. میخواهد دیگران که جنگ می کنند و خونهای خود را می ریزند بشما نیز سهمی از بیفرونی های خود دهند. ببینید تا چه اندازه نادانید.

آن گفتارهایی که ما در باره «روان» نوشتم گفتگوهای علمی یافتنی نبود. چنانکه بارها گفته ایم بدبختی مردم شرق از برانندگی اندیشه ها و از نداشتن معنی جهان و زندگی است و یگانه راه چاره این است که ما معنی درست جهان و زندگی را شرح دهیم و یکمرتبه حقایق را روشن گردانیم و بدینسان بکراهی باز کرده همگی را بآن راه بیاوریم که کسانی که از خود نفهم و غیرت بهره ندارند پندیرند و آزما باشند و دیگران که در کار میمانند و بروی نادانیهای خود پافشاری می نمایند خدا میباید و آنان داوری کند. این است مقصود ما. این است آن آرمان بزرگی آن آرمان رجواندی که در راهش می کوشیم و این همه رنج را بخود هموار میگردانیم. آن گفتگو از جان و روان نیز از این راه است و مقصود روشن کردن حقیقت آدمیگری می باشد. تا کنون این حقیقت دربرده بوده و معنی درست روان را کسی نیشناخته. چنانکه گفتند دانشمندان بنامی همچون فروید و پیاژه و نیچه و دیگران آنرا نشناخته اند و این است بآن سخنان زهر آلودی در باره جهان و زندگی برخاسته اند. این سخن که بدانها افتاده: «زندگانی تیرد است» و امروز گوشای جوانان همه بآن آشناسد، اشتباه بزرگست که از همین نشناختن معنی روان برخاسته است.

شما اگر میخواهید ارزش این سخنان را چنانکه هست بدانید این را ملاحظه کنید که دانشمندان بزرگ اروپا آنها را نشناخته اند در جاییکه سراپا حقایق است که کوچکترین ایرادی وارد نخواهد شد. از آنسوی چنانکه نوشته ایم هر کسی بیش از هر کاری لازم است که خود را بشناسد، و کسی اگر میخواهد خود را بشناسد باید این گفتارها بخواند.

ما برای آنکه اندیشه های براننده را دور رانده و بیاری خدای بزرگ همه را يك راه بیاوریم ناگزیریم که جهان را معنی کنیم، زندگی را معنی کنیم، روان را شرح دهیم، خرد را روشن گردانیم، معنی دوست کشاورزی و بازرگانی و کار و بیشه را بفهمانیم و معنی دوست فرهنگ (یا تربیت) را شرح داده ام درست آنرا نشان دهیم اینهاست کار ما. اینهاست وظیفه ای که من و یارانی بگردن داریم و بخواست خدا انجام خواهیم داد.

این است من یادآوری میکنم که خوانندگان پرچم آن گفتارها را که در زمینه جان و روان نوشتم بدقت خوانند و دیگران را نیز خوانند آنها وادارند. ما معنی روان را با زبان ساده و آشنا کردیم برای آنکه هر خواننده ای بفهمد. ما این را گفته ایم که هر یکی از ما باید بگوید و زبانی خاندان خود را نیز با حقایق زندگی آشنا گردانند اما زبانی در این گوشهای خود کیک و باوری بزرگی چشم داریم. این است باید آنها را از میان اندیشه های پیچ و پراکنده بیرون آورد. باید آنها را نیز با حقایق آشنا گردانید.

شش پرسش

آقای کسروی مدیر روزنامه پرچم: از آنجائی که بر هر فردی از افراد این کشور فریضه دهنه است که راجع بامور مختلفه کشور خویش مطالباتی بنماید و عقاید و نظریات خود را بنصه ظهور و بروز گذارد تا اگر مقرون بصواب است طرف توجه واقع شود و اگر بزبان کشور تمام میشود شدیداً مورد انتقاد قرار گیرد، روی این نظریه من و چند نفر از دوستانم تقاضا میکنم که پاسخ سؤالات زیر را بلامش موشکاف خود در روزنامه پرچم درج نمایند تا مورد استفاده ما و اهالی کشور ایران قرار گیرد.

۱- آیا صلاح ملت در اینست که وزارت فرهنگ دبیرستان و دانشگاه ها را توسعه دهد، یا اینکه تحصیلات متوسطه و عالی را محدود نموده و بیشتر بودجه مملکتی را بپوزنه دبستانها برساند.

۲- آیا شایسته است تحصیلات ابتدائی را مجانی و الزامی نمایند و تمام کودکان را به آموختن دوره ابتدائی موظف کنند و ارزش تحصیلات متوسطه و عالی را بالا برده بطوری که جز امثال نابغه فقیر و برخی از ثروتمندان در دبیرستانها و دانشگاه ها وارد نشوند.

۳- آیا باید بهره دختران و پسران در آموزش و پرورش مساوی باشد.

۴- تا چه اندازه باید بزنبه آزادی داد و آیا میتوان در تمام شئون اجتماعی آنها را با مردان برابر دانست.

۵- آیا بیکسو است که در آموزش ابتدائی از لحاظ اقتصاد و بهره جویی دبستانهای مختلط تشکیل دهیم یا باید دبستانهای پسران و دختران را از هم مجزا کنیم.

۶- آیا لازم است که قوانین تازه راجع بلذوای وضع نمایند و از جوانانیکه قادر بلذوای هستند و از آن خودداری میکنند مالیاتهای سنگین

ادارات ما

چرا خراب است و چاره اش چیست؟ کسی که خود را بزرگ میدانند باید علت درد و راه درمان آنرا نشان دهند - و اگر نه بیان درد و گله و ناله کاریست که هر بسواد بلکه هر کودک نو زادی بفهمی میتواند انجام دهد - نزدیک یکسال است که در مجلس و روز نامه ها از خرابی ادارات گفتگو زیاد میشود ولی هر چه نگذرد بکنیم همه اش گله است و ناله و اگر هم گاهی از چاره و جهت گفتگوئی شده خیلی سطحی و بدون مطالعه بوده است.

یکی میگوید دانش ما بدست و نیبخواهیم دیگری از نمایندگان باسابقه مجلس میگوید وزارت کشاورزی ما خوب نیست در آن راه تخته کنید دیگری میگوید وزارت فرهنگ و بهداری و کشاورزی و پیشه و هنر را بنشیند و بمانند این پیشنهادها که پیداست همه از روی تنلی گفته شده نه بدقت و رسیدگی زیرا اگر امروز همین دستور رفتار کردند خود اینها در همین مجلس خواهند گفت که فرهنگ و بهداری پایه ترقی کشور است چرا بنشیند و بایستد میگوید چرا این کار - متندان را بازن و بوجه بپاچه کردید.

اگر تنها بشکایت و بدگویی یادان این پیشنهاد های بی اساسی و ناقص اصلاح میشد باید کشور ما رشک بهشت باشد زیرا گفتن و نوشتن بیش از این نیست پس چرا نتیجه نگیریم؟ برای اینکه ما گمان میکنیم آء و ناله در دربار دوا میکند (کریمبر) هر درد بی درمان دواست.

اگر بسیاری صد سال از درد خود بناله هیچ سودی از آن نیبرد جز درد تحریک حافظه شوندگان و ایتم وقتی کز یادش می آید می شود اگر مانده امروز برای هر کار کوچک بیبخت چند ستون روزنامه را از گله و بدگویی و ناله پر رنگیم آن شونده هم مانند شتر قاره خانه کوشش از صدا پر میشود در نتیجه اگر پس از این هر چه بوقع هم فریاد کنیم در او اثر نخواهد کرد.

اگر مانند امروز هر که نعم مرغ گیرش نیاید بگوید وزارت کشاورزی را بنشیند و با کار مامور جزئی گناهی کرد بگویند در وزارت خانه اش راه تخته کنید و با هر فکر خامی بخطرارش رسیده بی فکر و مطالعه بگویند فوری آراء علمی کنید البته آنچه بجائی نرسد فریاد است - امروز خیلی کسان را چنان نا اعمدی گرفته که میگویند دردهای ملارد وائی نیست جز مرگ و حق هم با آنهاست زیرا می بینند اینهمه بزرگ و راهنا دارند و با این حال دروز بروز عقب ترمیموند شغل از اینکه این دستورها بیشتر شبیه است بگفتگوهای همسایکان و خوشان بسیار نیکی میگویند سرما خورده و دیگری میگوید او را چشم زده اند عیاش هم با دل بزرگویی است یا چکر سله آبی با آب دهن سید هاشم دعا نویس، ناچار نتیجه اش هم گچی و سرگردانی است.

نویسنده در علت خرابی ادارات و راه چاره آن بررسی های زیادی کرده و نتیجه مطالعات خود را در اشخاص صلاحیتدار فرستاده و با ایتحال موضوع را بگفتگو میکنم که هر کسی راهی برای چاره و اصلاح در نظر دارد پس از رسیدگی دقیق با دلیل روشن و بیان مختصر برای چاپ بفرستد. بیداست وقتی همه اینها را بپولی هم گذاشتیم بهتر و نیز دیگران راه را برای رسیدن بقصود خواهیم یافت حال اگر ما بخواهیم راستی از این گفتن و نوشتن ها نتیجه بگیریم راهش همین است و اگر بخواهیم تنها با حرف و دیگران را سرگرم کنیم آن هم راهیست ولی بایانش سرگردانی و نا اعمدی است.

پیرچم - این گفتار را بعنوان پیشنهاد آقای حکمی زاده که یکی از یاران ماست و بجای و سایندهم و شاید کسانی باسهمائی بفرستند. ولی باید دانست اصلاح ادارات با حال کنونی زندگی معقول نیست. این شیوه زندگی با پسمان و غلطی که ایرانیان امروز دارند ناگزیر ادارات ازین ایتحال خواهد بود و هر چه نقشه اصلاح بکشند بیبخت خواهد ماند باید این زندگی دیگر کرده و چنانکه مقصود ماست هنکمرشته های زندگی از کشاورزی و بازرگانی و داد و ستد و صنایع بروی پایه های بخرده گرانده کرده بدیبهست در ایتحال خواهیم توانست برای ادارات هم یک نقشه بخرده بکشیم و اگر نه در حال امروزی هر نقشه ای بکشیم بی نتیجه خواهد بود.

ملاحظه فرمائید که شما نقشه خواهید کشید که از عه کار کنان ادارات کاسته شود و يك دسته بزرگی بیرون رود. نخست آن را با کدام نیرو اجرا خواهید کرد؟ اگر اجرای آن را از دولتهای کنونی بخواهید مسلماً نخواهند پذیرفت و نیازی هم بدگر هشت نیست. اینهمه اشخاص فزونی را با دارات که راه داده که وزراء بیرون کنند! دوم بر فرض آنکه موفق شویم آیا بآن بیکاران چه چاره خواهید اندیشید آنها بچه کاری روند!؟

مکنت بگویند بروند زراعت کنند از خود دان می برسیم با حال امروزی معقولست!؟ امروز که از بیکسو کشاورزی يك کار موهوبست و جز شایسته بی سوادان و دهقانان شریفه نمی شود و از بیکسو

نگارش آقای واعظپور

آزادگان

۳ - مرام آزادگان
بند چهارم

هواداری از تعقیب يك سیاست روشن این بند از مهمترین مواد مقاصد ما و از برمغزترین آنهاست که شاید کسان بسیاری معنی آن را ندانند اند و من هم نخواهم توانست در اینجا آن را کاملاً شرح دهم و باید بیک شرح اجمالی اکتفا نمایم.

بدیبهست که يك کابینه ای که تشکیل میشود و بپجلس معرفی می گردد سیاست او با همسایکان و دیگران در برناه قید می شود. از طرف دیگر ما در ایران با همسایکان خود و با دولتهای دیگر همیشه بیمن نامه داشته ایم و سیاست ما با آنها مبتنی بر همان بیمن نامه ها بوده است. پس همیشه در کشور ما يك سیاست روشنی تعقیب گردیده و با اینحال قید چنین ماده ای چه معنی دارد!؟ این ایراد نیست که بنظر هر خواننده ای خواهد رسید و مای گویم مطلب چنانکه می گویند نیست مای آنکه در اینجا يك دولت خاصی را مسود نموده ایم که چنانکه می گویم از زمان ناصرالدین شاه با اینطرف همیشه در ایران سیاستهای نهانی در میان بوده و وزراء تأملیهائی باین دولت با آن داشته اند و این تأملات در رفتار دولتها اثر بسیار محسوس داشته است.

شواهد دیگر بماند، چنانکه اخیراً در پرچم چند بار شرح داده شد بسیاری از وزراء در ایران عقیده مند به نیرومندی دولت مرکزی نبوده اند و اینست در زمان تصدی خود هواداری از سر کسان شهرتانی نموده اند.

یکدسته از وزیران نسبت بنوده ایران بدیبهست بوده عقیده و سیاستشان مبتنی بر آن بوده که از رشد و تنوید جلو گیری نمایند.

ما از تاریخ نیز شواهد بسیار داریم در سال ۱۳۲۹ که دولت مستبد روس التانوم با بران داد سه جز را از ما میخواست. یکی آنکه مستر شوستر امریکائی را که مستشار داوایی بود بیرون کنیم. دوم اینکه پس از آن بی اصلاح دولت مستشار نیارویم سوم مصارف لشکر کشتی دولت روس را بپیمه گیریم.

این سه چیز بود که از ما می خواستند و چنانکه میدانیم برلین و آزادبخواهان مدتی ایستادگی نشان دادند و سپس ناگزیر گردیدند پذیرفتند لیکن ما ندیدیم که دولت وقت بآن اندازه اکتفا نکرد و از ناتوانی آزادبخواهان و از بودن سپاه روس در ایران استفاده نموده پارلمان را هم بست و سپس که اسرار سیاسی دولت مستبد روس بیرون افتاد ما دیدیم در میان دولت وقت با دولت روس بک روابط و قرار دادی دیگری هم بوده و دولت وقت تمهید داشته که بفتح بیگانهان مشروطه را از ایران بر اندازد این چه سیاست که ملانژم میکند که با فشاری ملانژم همیشه دولت را ناجار کنیم که سیاست روشنی را دنبال کند.

پیرچم
چلو گیری از آقاقلید های اینجا که از حزنهای اروپا می شود

چنانچه در قسمت های پیش نیز گفتیم، حزب سازی برای همه سرانی با هنر نمائی نیست، بلکه برای توحید افکار و تشریک مساعی افراد درباره کارهای کشور است. چندانکه از کسان روشن فکر و بصیر که در سیاست کشور دارای ما هم عقیده هستند دور هم جمع شده دیگران را نیز با خود همگر گردانیده و حزبی تشکیل می دهند و در کارهای کشور اظهار نظر میکنند و چون خودشان هم عده کمی نبوده و بلکه کسان زیادی هستند که دسته واحدی را تشکیل داده اند اغلب میتوانستند نماینده گانی باین رتبه علاقه می گیرد خود داری کند. بهتر است صرفه جویی را از محل های عده دیگر آماده گردانید.

متأسفانه در ایران چیزی که در حزب سازی در نظر گرفته نشده همان احتیاجات کشور و کمی های توده بوده، بلکه همیشه صرف تقلید از حزب های اروپا بوده است.

اگر چه راستش را بخواهیم ناگنون در حزب سازی منظور پیشوایان و لیدر های سر آنها آن منظور اصلی که در بالا نوشتم نبوده بلکه برای در دیها و سایل زندگی برای مردم با سواد شهر نشین نیست معقولست که جوانانی را شا از اداره بیرون کنید و بگویند که بیرون و در دره کشاورزی کنند!؟ البته چنین کاری باید باشد باید بیکروزی باید که هزاران کسان از شهرها بکجند و در روستاها نشین گیرند و بزنده گانی طبیعی پردازند

شهریور ۵

نوابان حسن کهنموئی

این جوان یکی از افسران بسیار دلیر نیروی دریایی ایران بود که در اروپا تحصیل کرده و در نتیجه شایستگی با وابانی گمارده شده بود در روز سوم شهریور نیز که کشته گردید يك جایباری و دلیری و حریت آوری از خود نشان داد که چون ما بتفصیل نمیدانیم درخواست میکنیم کساییکه آن روز بوده اند و از این داستان بتفصیل آگاهند بنویسند و برای چاپ بفرستند.

در باره اضافه حقوق کارمندان

پایین رتبه
آقای کسروی دارندة پرچم:
بسا وجود اینکه در يك شماره پرچم انتشار داده بودند که از طرف وزارت دارائی اجازه پرداخت فوق العاده ماده ۷ قانون افزایش حقوق مصوب آبانماه ۱۳۲۰ افراد به کلیه وزارتخانه ها صادر گردیده.

چند نفر از کارمندان دولتی خواهی که تقاضای پرداخت فوق العاده نام برده را نموده و دارائی خواهی از هر مرکز تکلیف نموده اخیراً پاسخ داده اند که چون تا حال اقدام مساعدی برای پرداخت فوق العاده نام برده در نظر گرفته نشده معذراً با تقاضای آقای کسروی موافقت نمیتوان نمود. با این حال معلوم نیست نوشته روزنامه اخیراً بهی اساسی بوده یا بقول روزنامه اخیراً تقاضی شده می باشد، شیخ علی خان نمی بختد بیمن آمده است و آقایان مدیران ادارات مرکزی با اینکه برهان اقتصادی و رنج و مشقت های غیر قابل تحمل و وضعیت کارمندان کوچک پایه و معلول دانسته و می بینند چرا بجای ترحم و شفقت سخنی و بی رحمی را نسبت به این ناوانان روا میدارند از آقای مدیر پرچم که پایه امیدواری توده می نویبان ایران است تقاضا میشود به آقایان مرکزی تذکر دهید که ظلم و ستم بقصوب به طبقه ناوان در زمان و مملکتی از ناب خوبی نداشته و نخواهد داشت، آء دل مظلوم به سوهان ماند.

گر خود نبرد برنده را نیز کند تمام اطفال خورد سال و مصوم کارمندان کوچک پایه دولت به نتیجه اقدامات آقای مدیر پرچم امیدوار و چشم برام میبازند.

«ع - ن»

پیرچم: ما نظر جناب آقای کاظمی را باین موضوع جستمی نمایم، دولت باید در ایشوق سخت زندگی از پرداخت اضافات مختصری که بامورین پادین رتبه علاقه می گیرد خود داری کند. بهتر است صرفه جویی را از محل های عده دیگر منظور دارند.

خود نمائی و هوسرانی بمسارت به تشکیل حزب کرده و میکنند. و بهترین دلیل برای این مدعا هم همین است که هیچ در فکر توده و پیش بردن آنها یا در فکر هدستی و هم فکری یکدیگر نبوده هر چند هر حزبی تشکیل داده و چند روزی با این خود نمائی هوس های خود را خوابانده اند دیگر فکر این نبوده اند که حزب برای پیش بردن توده، هدگر و هم عقیده گردانند آنها بالاخره بدست گرفتن رشت کار کشور است اینکه هر چند نفر در یکجائی دور هم جمع بشوند و هیچ رابطه فکری و توافق عقیده بسا هدبیکر نداشته باشند چگونه میتوانند در کار های کشور دخالت کنند و در کشوری که حزبهای آن از صد و هزار تا تجاوز نموده ولی افراد هر حزب بیش از ده و بیست نفر نباشد چه کاری میتوانند از پیش ببرند و کدام يك ممکن است اکثریتی پیدا کنند.

ولی این پس از آنست که ما حقایق را با اندازه کافی در دلها بجا دهیم و بر سه روز بیکسر کشاورز بنظر احترام نگریست به يك هر کس که با شین و تنهایی مفت خواری خود را در ادارات جدا داده با دیده توهین نظر کنند و او را در جرگه دزدان و دلاوه پردازان شمارند و از آنسوی در روستاها در هر

متن دفاع آقای کسروی در دیوان کیفر (۲)

پیدایش يك ديكتاتوري را كه خانه بآن هوجبگرها دهد از خدا ميخواستند و در روزنامه ها كفتارها مي نوشتند در نتيجه اين وضع كشور و احساسات مردم بود كه رضا شاه پيدا شد و آن كار ها را انجام داد و بالاخره بنياد ديكتاتوري گراشت و چنانكه گفته همگي نيز از وزيران و دارالشوري و روزنامه ها و اداره ها و توده با رفتار او موافقت نمودند. اگر موافقت نيكردند تنها بكنفر چگونه ميتوانست اراده خود را بديگران تحصيل كند ؟

يكه نكته ديگري را كه بايد روشن كردام آنست كه اين حس اضجاري كه امروز از كارهاي زمان ديكتاتوري ميشود طبيعي نيست و يك جريان مصنوعيست و اين جريان يك تاريخچه اي دارد و آن اينكه در زمان رضا شاه چند روزنامه اي خود را باو بسته بودند و هر روز متايشاي بي ان اندازه اژو مي نمودند ، و در مقابل زين فايده بسيار مي بردند زيرا با دستور او بنمايندگي پارلمان رسيدند تا راي بارك و اتومبيل گريديند ، داراي چاپخانه و دستگاه شدند . برخي از اينها از ستايش گذشته چاپلوسي هم ميشودند و هيچگاه پايه به شان نيرسيد كه روزي پايه روزا شاه نباشد . ولي تقاضا چنان روزي رسيد اين بود آنان نخست بقتضاي طبيعت استفاده جوتي و دوم از ترس محاملت مردم صلاح خود را در آنديدند كه پيش يفتند و بيكار زبان بنكوش از رضا شاه پاز نمايند و بداد و فرايد پردازانه تا بمرم چنين نمايند كه ديروز در فشار بوده اند و هر چه نوشته اند باور فشار بوده . يدگويي از زمان رضا شاه از هيچجا آغاز يفته است و البته علت هاي ديگري در كار است و راستي آنست كه در زمان ديكتاتوري كار هاي قابل نكوهش نيز كم نيوده . هر چه است اين اظهار نفرت از زمان ديكتاتوري كه شكل غوغا و فرياد بخود گرفته يك امر طبيعي نيست و چندان دوامي نخواهد داشت . ولي من تفاوتني با آنها نكراشته ميگويم ديكتاتوري چه بوده چه نيست ، شا با بايد آترا تصويب كنيد و ايرادي نكريد ، و يا اگر ايراد مي گيريد راضيت آنست كه يك دادگاه بزرگي بنياد كنيد و همه مسيبت ديكتاتوري را از رضا شاه و سر لشكران او و از نمايندگان آترمان و از وزيران و روزنامه نويسان و رؤساي ادارات بهحاكه دعوت كنيد و مرده و زنده و حاضر و غايب همه را بدوازي كشيده محكوم گردانيد . من خود وارد اين حق دوم هستم و مخصوصاً با آفاني ميدي و چند تن ديگري يك لايحه اي تنظيم كرده ام كه بيجلس بديهم و هموزيران دوره ديكتاتوري را بهحاكه بخواهيم از شما نيز هر كسي مايست يا ما همراه باشد .

اما اينكه شما بپيچيدن ديكتاتوري سختي نكوريد و آنها را بر سر كارهاي خود بگزاريد و تنها يك رئيس شهرياني را با چند تن مامورين زير دست او ، بعنوان اينسكه چرا در زمان ديكتاتوري به قوانين متروكه دوره دوكراسي عمل نكرده بياي محاكمه آوريد و بپيشان مابهوي كنيده چيزيست كه همه كس را بخود خواهيد خندانيد .

من از شما مي پرسم : ديروز چه كسي را اگر رئيس شهرياني مي كردند نسي بديرفت ؟ هيئت دادستان كه تيره هلق سامه خراش را مي كند اگر كار بر او چاي وزارت دادگستري در شهرياني بودي و ملي مراحل كرده بانجا رسيدي كه رئيس شهرياني كردد و توقيفهاي خلاف قانون كند و يا بديريته خودداري مي نمود ؟ چنين چيزي را مي توان تصور كرد ؟

درينا در اينجا سخاني گفته ميشود كه مي بايست همه را بنگان آورد ولسي ديده ميشود ترتيب اثر مي نمايند چنه روز پيش آفاني مختار توضيح داده كه كسانيكه از وزيران يا از دادستانها يا از ديگران بديدن زندان مي آمدند زبان بستايش گشاده مي گفتند اينجا زندان نيست يك مدرسه است ؟ آيا او اين را دوغ مي گفت ؟ آيا ما نميدانيم كه ديروز هنگي رشابت داشته و متايشاي مي نمودند ، ولي امروز داشته نيست در سايه چه تهريني چنين پروندهاي تشكيل داده اند و ميخواهند يك رئيس شهرياني و چند تن زيروستان او را نابود گردانند .

من گفتم در اجراي قوانين جزايي جلوكيري علي نيرشملت . ما اگر قرار بر جرم مي شناسيم بايد از وسايل آن نيز جلوكيري كنيم و اگر كسي را بقرار بازي شناختيم نسبت باو اظهار نفرت نايانيم و ناخشودي خود را باو بهمانيم .

كسانيكه امروز ميگويند كار هاي شهرياني جرم بوده بگويند ديروز كدام حس نفرتي را در برابر آنها نشان داده اند ؟ در كدام مجلس بوده كه از احترام مختار كاست اند ؟ كدام ايراد را باو گرفته اند ؟ اگر دو آتنگنام به مختار ايراد مي گرفتند بكمي رمي را كه كرده بود بجرم دومي چسارت پيدا نسي كرد ، ولي كه بوده كه باو ايراد گرفته ؟ از ايراد مي ترسيدند ، كه بوده كه باو اضجاري از خود نشان داده ؟ ما مكررميدانيم كه ديروز چه چاپلوسها از اين آفاني مختار مي نمودند .

اين محبت گذشته از نظر قضائي ، از حيث سياست و آبروي كشور نيز مهم است . در اين كشور چنين مشروطه برخاست و بسا بكنرواق و خشكومي پيش رفت . ولي در ميانه بيوامي برخورد و در نتيجه آن هرج و مرج رواج يافت و اينها زمينه ديكتاتوري باز كرد كه يست سال در اين كشور حاكم فرسا بود . كنون شما با بايد بديكتاتوري بانظر تصويب نگاه كنيد و بكارهايش ايراد نكيريد و با اگر تصويب نمي كنيد مسيبت آنرا بهحاكه محسوس . مسيبت ديكتاتوري آفاني مختار نبوده ، ديكتاتوري باين كشور قاجاني نيامه .

چون در اينجا يكي از و آلاي مدافع درميان گفتگواز مشروطه بد گفته كساني در بيرون نردين آمده چون مراحي مشروطه ميشانند كه كرده اند من ميخواهم ده دقيقه وقت دادگاه را گرفته در باره مشروطه و تحول آن بديكتاتوري توضيحي دم .

چنين مشروطه خواهي را در ايران شادروانان بهبهاني و طباطبائي پيش آوردند . اينكه ، ي گويند دست پيشگان درميان بود در وقت تاريخ مشروطه در دست ماست . چنين نسبتي بسيار بيخردانه است مشروطه در ايران نتيجه كوششاي دو سيد بود چيزيكه هست آنان نيز از زحمت هاييكه قيا شادروانان امين الدوله و ميرزا ملكم خان و حاجي ميرزا حسينخان ميسالاً و ديگران كشيده بودند استفاده كردند . از طرف ديگر چويت چنين چالش بزرگرفت ناگزير همسايمان متوجه آن گرديدند كه يكي به طرفداري از آن برخاست و ديگري بدشني كوشيد اين در همه كشور ها هست كه چون يك تكتاي پيش آمد همسايمان هريكي بقتضاي نفع و سياست خود در آن دخالت ميكنند .

در ايران نيز پيش از اين اندازه نبود وراستي آنست كه چنين مشروطه در ايران ريشه عتيقي دوانيد و دلها را بنگان آورد و در اندك زماني تثيرات مهمي در كشور پديد آورد . ولي چه بايد كرد كه بگرشته موامي در پيش بود كه با ن بر خورد و از دور وقوه اش بسيار كاست و بالاخره آن را ست گردانيد زمينه براي ديكتاتوري پديد آورد .

مانع نخست ناآشنائي مردم بمشروطه و مهيا بودن براي چالش زندگاني بود . اجراي مشروطه در يك كشوري تنها با آن نيست كه بادشاه مستبدي را برانند و يك مجلسي برپا كنند و ويك قانون اساسي تدوين نمايند . بلكه بكثرط اساسي آنست كه مردم خود را براي زندگاني با اصول مشروطه آماده گردانند . زمين در زير بيرق مشروطه مشروط بايست كه هر فردی از افراد كشور خود را مسؤل كارها بداند و در هر گامي كه برميدارد و هر اقدامي كه ميكند سود كشور را منظور دارد و اگر روزي نياز افتاد براي جانشاني وفدا كاري حاضر باشد ايرانيان در نتيجه آنكه سايلان دواز باستبداد بر سر برده بودند و مشروطه آنروزي كه رواج گرفت كساني نبودند كه با گفتن و نوشتن معني درست آن را ببرد بپيمانند و براي چنان زندگاني آماده شان گردانند . از ايترو چنين با آن تندي كه بيشتره بود در ميان توده انبوه ريشه نمواييد .

مانع دوم ملايان بودند . زيرا ملايان در ايران بي تاج و تخت پادشاهي ميكردند ، يك معتمد چادر خود ايران وجه در نجف و كربلا در واقع دستگاه پادشاهي داشت . زيرا هر چه ميگفت مردم ميپذيرفتند و ماليات پرايش (بنام خسر و كركوت) مي بردند و در برابر اين فرمان برداري و ماليات برداري كاري هم از آنان نسي خواستند . و در واقع پادشاهان بي هيچ زحمت و مسؤليتي بودند و اينان چون دييدند مشروطه دستگاه آنان را بهم مي زند لتاير بدشني و كار شكني برخاستند .

تنها از ميان ايشان آغوند خراساني و حاجي شيخ ملازدراني و حاجي تهراني و غه اسلامبولبرخي ديگر بودند كه چشم از سود خود پوشيده از هوا داري مشروطه دست نكشيدند .

مانع سوم درباريان و متقلان شهر ستانها بودند كه هنگي دست بهم داده بكار شكني پرداختند . پيداست كه در اين حال دست بيگانه اي نيز درميان و در دشني با مشروطه بانان باوري مي نمود .

رويسرته آزاديخواهان تا سال ۱۳۲۹ در بيشرفت و فيروزي بودند ولي دو آسأل در برابر التناوم روس شكست سختي خوردند كه بيكاراژ با افتادند و دارالشوري نيز بسته گردیده و بود تا در زمان چنگ جهانگير گذشته دوباره آزاديخواهان با گرفتند و اين بار نيز از يك اقدام دليرانه و بيپا كانه اي كه بنام مهاجرت انجام دادند جز شكست وزيان نتيجه نبردند .

بدنيان شكستهاي بيپاي آزاديخواهان راست گردانيد و كساني كه با كلاه و دلوزنه مي كوشيدند و غرض ديگري نداشتند خود را كنار كشيده ميدان را براي شيادان و هوچيان باز گردانند .

اين بود و خيبت آزاديخواهان بكلي ديگر گرديد . و اين بكيسته هوچيان بولفسوت و بيشرم در تهران پيدا شده مايه اختلال كشور گرديدند چنانكه در سال ۱۳۳۹ كه من بتهران آمدم دولت بيكار از نير و افتاده بود مردم بيكار نوميد گردیده

بسيار شكست است كه ما كه ديروز در زمان ديكتاتوري رنج كشيده و آسيب ديده ام امروز بنام آبروي كشور يا بلاخره نيكيهاي كه از آن زمان مي شناسيم بهاموشي گراييده ام و بپوش ما خود عيال آن زمان ببيان افتاده اند و اين نمره هاي عتب را مي كنند .

ديروز آفاني محيط در اينجا سخني گمت كه بايستي همه را بنگان آورد . گفتم هنگاميكه من در سندج بودم هيئت دادستان با تلگراف دستور داده كه مرا از آنجا تبعيد كنند . بپيچيد كسيكه ديروز باستاند ديكتاتوري ببردستم مي كرده اكنون اينست پرونده را تشكيل داده ميخواهد سنيگران زمان ديكتاتوري را ببيازات رساند . در اينجاست كه آدم الفاظ و كلمتات را عاجز از بيان احساسات قلبي خود مي بايد .

اكنون از مقدمه در گذشته بياح اتمامات و گفته هاي دادستان مي پردازم . چنانكه در دفعه پيش هم گفتم در پرونده هاي توقيف خلاف قانون من مكلف بفعال تفصيلي نيستم . اينرا و كلاي ديگر همه دار مي باشند و اكنون نيز در مورد آن پرونده ها بفعال تفصيلي نسي پردازم و تنها بدوسه نكته اكتفا مي نمايم :

نخست چنانكه گفتم در مورد اين پرونده ها بقواني استناد ميشود كه ملتي بوده و آن بيانات را ديگر تكرر نميكنم .

دوم در اغلب اين پرونده ها قضيه اي كه رو داده است چنانكه بوده نشان نميدهاند و آنرا يك رويه ديگري مي اندازند و توقيف شدگان خود را سراپا مظلوم نشان ميدهند كه بي هيچ موجبي آنها را بزندان انداخته اند . در حاليكه چنين نيست و قضايي آنها از نظر مصالح كشور زبان آورده و خود آنها در هنگام اقدام مقاصد و نيات ديگري در سر داشته اند ، و بمر حال يك موجبي براي توقيف درميان بوده من براي مثل سه موضوع را مورد بحث قرار ميدهم :

۱) قضي آفاني غفاري (ذكاء الدوله)

اينمرد براي تحريك احساسات دادگاه خود در پشت ميز نطق حاضر گرديد و چنين عنوان نمود كه يك مدرسه است دوستي بوده و سمت استادي داشته چون در ضمن درس چنين گفته بود كه راه آهن ايران سالانه يازده ميليارد تومان براي ما خواهد داشت و از نظر اقتصاد يك اقدام زبان آوري ميشاد تنها بجرم اين يك سخن گفتن او را دستگير ساخته بزندان برده اند و با اين بيان خود دلهاي شنودگان را بنگان آورد . دادستان نيز او را يك > پير روشن ضميري < خواند كه گرفتار چنگه مختاري گردیده است .

ولي حقيقت قضيه جز از اينست . من دوست ندايدم يك خلفائي را برانجام و با خود عصباني سلام ولي چه بايد كرد كه وظيفه مكلف مي گردانيد حقيقت آنست كه آفاني غفاري چنانكه خودش نيز گفت در وزارت خارجه رتيه ۹ داشته و سايلانامور چامه مل بوده است سپس بهائي كه ما نميدانيم ولي مي توانيم حدس زيم او را بتهران خواستند و كاري نداده اند . آفاني غفاري بعد از انتقام بر آمده و زبان بانقاد از كارهاي دولت گشاده و راه آهن را وسيله بدگويي گردانيد .

آفاني غفاري چرا اين نميدانسته كه راه آهن يك بنياد اقتصادي نيست دولت آترا بقصد استفاده اقتصادي نكشيده بلكه مقصودش تاين آبروي كشور و استفاده هاي لشكر كشي بوده . اينست موضوعي نداشته كه ايشان از سود و زبان راه آهن گفتگو كنند . مگر خود دولت زبان آن را نميدانست از سوي ديگر چنانكه از پرونده برمي آيد آفاني غفاري در خانه خود در پيش جهانسوزي جوان حساس پيدگويي از دولت پرداخته جهانسوزي برسيده چه بايد كرده . . گفته اگر يك جيعتي باشدين ميدانم چكنم . هيئت حرف سرچشمه بديختي جهانسوز و همراهان او گردیده جواني كه سراپا آتش احساسات بوده در نتيجه هيئت تحريك باقلاماني برخاسته كه منجر بركشته شدن او گردیده .

۲- داستان ماناوسخان مليكيان- اين موضوع را آفاني نراقي بايك زبان مؤثري بيان كرد كه هنگي متاثر گرديد بلكه بيرمدي را بانجام نوشتن يك نامه اي باخبروف روزنامه محنت متاثير خود در زمان نكته داده اند . ولي حقيقت چيست ؟ حقيقت آنست كه از سايلان دواز در ايران يكي از آرزو هاي توده برانداختن زبانهاي گونا گوني بوده كه در اين كشور رواج دارد .

اين آرزوي ايرانيانست ، آرزوي هنگي ماست ما اين را يياري خدا از پيش خواهيم برد و همه زبانها را جز از فارسي از ميان خواهيم برداشت من كه در اينجا ايستاده ام زبان مادر زادي من نيرويه بلارسي باشد و اين رفتار را با مدبرهاي امريكا بيان و ديگران نيز كرد .

ولي ديده ميشود متا و سخا كه رئيس مدرسه اومتيان بوده با اين مقصود موافقت نداشته و كينه و شانه را در دل گرفته و چون شجاشي كه آشكاره نامه نويسد نداشته حروف روز نامه را چيده و از

آگهی نوبتی قطعه دو از بخش سه راه مهر من

در پيرو آگهی های ماده ۹ و ۱۰ راجع ثبت عمومی سه قسمت منصل از املاک اختصاصی شرکت نفت ایران و انگلیس واقع در قطعه دو از بخش سه راه مهر من (خلف آباد) معدود بعدود زیر طبق نقشه منته .

- ۱- مرکز تلگراف بی سیم که فعلاً محل فروش بنزین و نفت است
  - ۲- دوباب اطاق معروف بمهناخانه
  - ۳- یک باب اطاق محل آشپز خانه که حدود هریک از جهت مطابق نقشه مربوطه معدود است
- بلاک خلف آباد برابر ماده ۱۱ قانون ثبت نامهای کسانی که بویجت اظهار نامه خود را بپاک و متصرف معرفی و درخواست ثبت کرده اند با نوع و شماره ملك بشرح زیر آگهی میشود .
- شماره ۹ و ۱۱۱۰۱ اصلی اداره دارائی استان ششم بنمايندگي از طرف وزارت دارائی بنام دولت شاهنشاهی ایران شش دانگ عرصه محل فروش بنزین خانه معروف بر مرکز تلگراف بی سیم و سه باب اطاق محل مهناخانه و آشپزخانه با گواهی حق اعیانی برای شرکت نفت امتیاز نامه مربوطه در اراضی مذکور و نیز آقای جان بلورتنیس رئیس کل شرکت نفت ایران بنمايندگي شرکت سهامی نفت انگلیس و ایران تمامی شش دانگ اعیانی بلاکهای غرضی از شماره های اصلی نامبرده ۹۱ و ۹۰ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ و ۳۰ و ۳۱ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴ و ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ و ۴۰ و ۴۱ و ۴۲ و ۴۳ و ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ و ۴۹ و ۵۰ و ۵۱ و ۵۲ و ۵۳ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ و ۵۹ و ۶۰ و ۶۱ و ۶۲ و ۶۳ و ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ و ۷۴ و ۷۵ و ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ و ۷۹ و ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و ۸۴ و ۸۵ و ۸۶ و ۸۷ و ۸۸ و ۸۹ و ۹۰ و ۹۱ و ۹۲ و ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ و ۹۸ و ۹۹ و ۱۰۰ و ۱۰۱ و ۱۰۲ و ۱۰۳ و ۱۰۴ و ۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷ و ۱۰۸ و ۱۰۹ و ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ و ۱۱۳ و ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶ و ۱۱۷ و ۱۱۸ و ۱۱۹ و ۱۲۰ و ۱۲۱ و ۱۲۲ و ۱۲۳ و ۱۲۴ و ۱۲۵ و ۱۲۶ و ۱۲۷ و ۱۲۸ و ۱۲۹ و ۱۳۰ و ۱۳۱ و ۱۳۲ و ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۳۵ و ۱۳۶ و ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰ و ۱۴۱ و ۱۴۲ و ۱۴۳ و ۱۴۴ و ۱۴۵ و ۱۴۶ و ۱۴۷ و ۱۴۸ و ۱۴۹ و ۱۵۰ و ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۵۳ و ۱۵۴ و ۱۵۵ و ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ و ۱۵۹ و ۱۶۰ و ۱۶۱ و ۱۶۲ و ۱۶۳ و ۱۶۴ و ۱۶۵ و ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ و ۱۶۹ و ۱۷۰ و ۱۷۱ و ۱۷۲ و ۱۷۳ و ۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸ و ۱۷۹ و ۱۸۰ و ۱۸۱ و ۱۸۲ و ۱۸۳ و ۱۸۴ و ۱۸۵ و ۱۸۶ و ۱۸۷ و ۱۸۸ و ۱۸۹ و ۱۹۰ و ۱۹۱ و ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ و ۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۸ و ۱۹۹ و ۲۰۰ و ۲۰۱ و ۲۰۲ و ۲۰۳ و ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ و ۲۰۸ و ۲۰۹ و ۲۱۰ و ۲۱۱ و ۲۱۲ و ۲۱۳ و ۲۱۴ و ۲۱۵ و ۲۱۶ و ۲۱۷ و ۲۱۸ و ۲۱۹ و ۲۲۰ و ۲۲۱ و ۲۲۲ و ۲۲۳ و ۲۲۴ و ۲۲۵ و ۲۲۶ و ۲۲۷ و ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ و ۲۳۳ و ۲۳۴ و ۲۳۵ و ۲۳۶ و ۲۳۷ و ۲۳۸ و ۲۳۹ و ۲۴۰ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۴۳ و ۲۴۴ و ۲۴۵ و ۲۴۶ و ۲۴۷ و ۲۴۸ و ۲۴۹ و ۲۵۰ و ۲۵۱ و ۲۵۲ و ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ و ۲۵۷ و ۲۵۸ و ۲۵۹ و ۲۶۰ و ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ و ۲۶۴ و ۲۶۵ و ۲۶۶ و ۲۶۷ و ۲۶۸ و ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ و ۲۷۲ و ۲۷۳ و ۲۷۴ و ۲۷۵ و ۲۷۶ و ۲۷۷ و ۲۷۸ و ۲۷۹ و ۲۸۰ و ۲۸۱ و ۲۸۲ و ۲۸۳ و ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ و ۲۸۷ و ۲۸۸ و ۲۸۹ و ۲۹۰ و ۲۹۱ و ۲۹۲ و ۲۹۳ و ۲۹۴ و ۲۹۵ و ۲۹۶ و ۲۹۷ و ۲۹۸ و ۲۹۹ و ۳۰۰ و ۳۰۱ و ۳۰۲ و ۳۰۳ و ۳۰۴ و ۳۰۵ و ۳۰۶ و ۳۰۷ و ۳۰۸ و ۳۰۹ و ۳۱۰ و ۳۱۱ و ۳۱۲ و ۳۱۳ و ۳۱۴ و ۳۱۵ و ۳۱۶ و ۳۱۷ و ۳۱۸ و ۳۱۹ و ۳۲۰ و ۳۲۱ و ۳۲۲ و ۳۲۳ و ۳۲۴ و ۳۲۵ و ۳۲۶ و ۳۲۷ و ۳۲۸ و ۳۲۹ و ۳۳۰ و ۳۳۱ و ۳۳۲ و ۳۳۳ و ۳۳۴ و ۳۳۵ و ۳۳۶ و ۳۳۷ و ۳۳۸ و ۳۳۹ و ۳۴۰ و ۳۴۱ و ۳۴۲ و ۳۴۳ و ۳۴۴ و ۳۴۵ و ۳۴۶ و ۳۴۷ و ۳۴۸ و ۳۴۹ و ۳۵۰ و ۳۵۱ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۳۵۴ و ۳۵۵ و ۳۵۶ و ۳۵۷ و ۳۵۸ و ۳۵۹ و ۳۶۰ و ۳۶۱ و ۳۶۲ و ۳۶۳ و ۳۶۴ و ۳۶۵ و ۳۶۶ و ۳۶۷ و ۳۶۸ و ۳۶۹ و ۳۷۰ و ۳۷۱ و ۳۷۲ و ۳۷۳ و ۳۷۴ و ۳۷۵ و ۳۷۶ و ۳۷۷ و ۳۷۸ و ۳۷۹ و ۳۸۰ و ۳۸۱ و ۳۸۲ و ۳۸۳ و ۳۸۴ و ۳۸۵ و ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۳۸۸ و ۳۸۹ و ۳۹۰ و ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳ و ۳۹۴ و ۳۹۵ و ۳۹۶ و ۳۹۷ و ۳۹۸ و ۳۹۹ و ۴۰۰ و ۴۰۱ و ۴۰۲ و ۴۰۳ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ۴۰۶ و ۴۰۷ و ۴۰۸ و ۴۰۹ و ۴۱۰ و ۴۱۱ و ۴۱۲ و ۴۱۳ و ۴۱۴ و ۴۱۵ و ۴۱۶ و ۴۱۷ و ۴۱۸ و ۴۱۹ و ۴۲۰ و ۴۲۱ و ۴۲۲ و ۴۲۳ و ۴۲۴ و ۴۲۵ و ۴۲۶ و ۴۲۷ و ۴۲۸ و ۴۲۹ و ۴۳۰ و ۴۳۱ و ۴۳۲ و ۴۳۳ و ۴۳۴ و ۴۳۵ و ۴۳۶ و ۴۳۷ و ۴۳۸ و ۴۳۹ و ۴۴۰ و ۴۴۱ و ۴۴۲ و ۴۴۳ و ۴۴۴ و ۴۴۵ و ۴۴۶ و ۴۴۷ و ۴۴۸ و ۴۴۹ و ۴۵۰ و ۴۵۱ و ۴۵۲ و ۴۵۳ و ۴۵۴ و ۴۵۵ و ۴۵۶ و ۴۵۷ و ۴۵۸ و ۴۵۹ و ۴۶۰ و ۴۶۱ و ۴۶۲ و ۴۶۳ و ۴۶۴ و ۴۶۵ و ۴۶۶ و ۴۶۷ و ۴۶۸ و ۴۶۹ و ۴۷۰ و ۴۷۱ و ۴۷۲ و ۴۷۳ و ۴۷۴ و ۴۷۵ و ۴۷۶ و ۴۷۷ و ۴۷۸ و ۴۷۹ و ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ و ۴۸۳ و ۴۸۴ و ۴۸۵ و ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ و ۴۹۲ و ۴۹۳ و ۴۹۴ و ۴۹۵ و ۴۹۶ و ۴۹۷ و ۴۹۸ و ۴۹۹ و ۵۰۰ و ۵۰۱ و ۵۰۲ و ۵۰۳ و ۵۰۴ و ۵۰۵ و ۵۰۶ و ۵۰۷ و ۵۰۸ و ۵۰۹ و ۵۱۰ و ۵۱۱ و ۵۱۲ و ۵۱۳ و ۵۱۴ و ۵۱۵ و ۵۱۶ و ۵۱۷ و ۵۱۸ و ۵۱۹ و ۵۲۰ و ۵۲۱ و ۵۲۲ و ۵۲۳ و ۵۲۴ و ۵۲۵ و ۵۲۶ و ۵۲۷ و ۵۲۸ و ۵۲۹ و ۵۳۰ و ۵۳۱ و ۵۳۲ و ۵۳۳ و ۵۳۴ و ۵۳۵ و ۵۳۶ و ۵۳۷ و ۵۳۸ و ۵۳۹ و ۵۴۰ و ۵۴۱ و ۵۴۲ و ۵۴۳ و ۵۴۴ و ۵۴۵ و ۵۴۶ و ۵۴۷ و ۵۴۸ و ۵۴۹ و ۵۵۰ و ۵۵۱ و ۵۵۲ و ۵۵۳ و ۵۵۴ و ۵۵۵ و ۵۵۶ و ۵۵۷ و ۵۵۸ و ۵۵۹ و ۵۶۰ و ۵۶۱ و ۵۶۲ و ۵۶۳ و ۵۶۴ و ۵۶۵ و ۵۶۶ و ۵۶۷ و ۵۶۸ و ۵۶۹ و ۵۷۰ و ۵۷۱ و ۵۷۲ و ۵۷۳ و ۵۷۴ و ۵۷۵ و ۵۷۶ و ۵۷۷ و ۵۷۸ و ۵۷۹ و ۵۸۰ و ۵۸۱ و ۵۸۲ و ۵۸۳ و ۵۸۴ و ۵۸۵ و ۵۸۶ و ۵۸۷ و ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ و ۵۹۱ و ۵۹۲ و ۵۹۳ و ۵۹۴ و ۵۹۵ و ۵۹۶ و ۵۹۷ و ۵۹۸ و ۵۹۹ و ۶۰۰ و ۶۰۱ و ۶۰۲ و ۶۰۳ و ۶۰۴ و ۶۰۵ و ۶۰۶ و ۶۰۷ و ۶۰۸ و ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۱ و ۶۱۲ و ۶۱۳ و ۶۱۴ و ۶۱۵ و ۶۱۶ و ۶۱۷ و ۶۱۸ و ۶۱۹ و ۶۲۰ و ۶۲۱ و ۶۲۲ و ۶۲۳ و ۶۲۴ و ۶۲۵ و ۶۲۶ و ۶۲۷ و ۶۲۸ و ۶۲۹ و ۶۳۰ و ۶۳۱ و ۶۳۲ و ۶۳۳ و ۶۳۴ و ۶۳۵ و ۶۳۶ و ۶۳۷ و ۶۳۸ و ۶۳۹ و ۶۴۰ و ۶۴۱ و ۶۴۲ و ۶۴۳ و ۶۴۴ و ۶۴۵ و ۶۴۶ و ۶۴۷ و ۶۴۸ و ۶۴۹ و ۶۵۰ و ۶۵۱ و ۶۵۲ و ۶۵۳ و ۶۵۴ و ۶۵۵ و ۶۵۶ و ۶۵۷ و ۶۵۸ و ۶۵۹ و ۶۶۰ و ۶۶۱ و ۶۶۲ و ۶۶۳ و ۶۶۴ و ۶۶۵ و ۶۶۶ و ۶۶۷ و ۶۶۸ و ۶۶۹ و ۶۷۰ و ۶۷۱ و ۶۷۲ و ۶۷۳ و ۶۷۴ و ۶۷۵ و ۶۷۶ و ۶۷۷ و ۶۷۸ و ۶۷۹ و ۶۸۰ و ۶۸۱ و ۶۸۲ و ۶۸۳ و ۶۸۴ و ۶۸۵ و ۶۸۶ و ۶۸۷ و ۶۸۸ و ۶۸۹ و ۶۹۰ و ۶۹۱ و ۶۹۲ و ۶۹۳ و ۶۹۴ و ۶۹۵ و ۶۹۶ و ۶۹۷ و ۶۹۸ و ۶۹۹ و ۷۰۰ و ۷۰۱ و ۷۰۲ و ۷۰۳ و ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ و ۷۰۷ و ۷۰۸ و ۷۰۹ و ۷۱۰ و ۷۱۱ و ۷۱۲ و ۷۱۳ و ۷۱۴ و ۷۱۵ و ۷۱۶ و ۷۱۷ و ۷۱۸ و ۷۱۹ و ۷۲۰ و ۷۲۱ و ۷۲۲ و ۷۲۳ و ۷۲۴ و ۷۲۵ و ۷۲۶ و ۷۲۷ و ۷۲۸ و ۷۲۹ و ۷۳۰ و ۷۳۱ و ۷۳۲ و ۷۳۳ و ۷۳۴ و ۷۳۵ و ۷۳۶ و ۷۳۷ و ۷۳۸ و ۷۳۹ و ۷۴۰ و ۷۴۱ و ۷۴۲ و ۷۴۳ و ۷۴۴ و ۷۴۵ و ۷۴۶ و ۷۴۷ و ۷۴۸ و ۷۴۹ و ۷۵۰ و ۷۵۱ و ۷۵۲ و ۷۵۳ و ۷۵۴ و ۷۵۵ و ۷۵۶ و ۷۵۷ و ۷۵۸ و ۷۵۹ و ۷۶۰ و ۷۶۱ و ۷۶۲ و ۷۶۳ و ۷۶۴ و ۷۶۵ و ۷۶۶ و ۷۶۷ و ۷۶۸ و ۷۶۹ و ۷۷۰ و ۷۷۱ و ۷۷۲ و ۷۷۳ و ۷۷۴ و ۷۷۵ و ۷۷۶ و ۷۷۷ و ۷۷۸ و ۷۷۹ و ۷۸۰ و ۷۸۱ و ۷۸۲ و ۷۸۳ و ۷۸۴ و ۷۸۵ و ۷۸۶ و ۷۸۷ و ۷۸۸ و ۷۸۹ و ۷۹۰ و ۷۹۱ و ۷۹۲ و ۷۹۳ و ۷۹۴ و ۷۹۵ و ۷۹۶ و ۷۹۷ و ۷۹۸ و ۷۹۹ و ۸۰۰ و ۸۰۱ و ۸۰۲ و ۸۰۳ و ۸۰۴ و ۸۰۵ و ۸۰۶ و ۸۰۷ و ۸۰۸ و ۸۰۹ و ۸۱۰ و ۸۱۱ و ۸۱۲ و ۸۱۳ و ۸۱۴ و ۸۱۵ و ۸۱۶ و ۸۱۷ و ۸۱۸ و ۸۱۹ و ۸۲۰ و ۸۲۱ و ۸۲۲ و ۸۲۳ و ۸۲۴ و ۸۲۵ و ۸۲۶ و ۸۲۷ و ۸۲۸ و ۸۲۹ و ۸۳۰ و ۸۳۱ و ۸۳۲ و ۸۳۳ و ۸۳۴ و ۸۳۵ و ۸۳۶ و ۸۳۷ و ۸۳۸ و ۸۳۹ و ۸۴۰ و ۸۴۱ و ۸۴۲ و ۸۴۳ و ۸۴۴ و ۸۴۵ و ۸۴۶ و ۸۴۷ و ۸۴۸ و ۸۴۹ و ۸۵۰ و ۸۵۱ و ۸۵۲ و ۸۵۳ و ۸۵۴ و ۸۵۵ و ۸۵۶ و ۸۵۷ و ۸۵۸ و ۸۵۹ و ۸۶۰ و ۸۶۱ و ۸۶۲ و ۸۶۳ و ۸۶۴ و ۸۶۵ و ۸۶۶ و ۸۶۷ و ۸۶۸ و ۸۶۹ و ۸۷۰ و ۸۷۱ و ۸۷۲ و ۸۷۳ و ۸۷۴ و ۸۷۵ و ۸۷۶ و ۸۷۷ و ۸۷۸ و ۸۷۹ و ۸۸۰ و ۸۸۱ و ۸۸۲ و ۸۸۳ و ۸۸۴ و ۸۸۵ و ۸۸۶ و ۸۸۷ و ۸۸۸ و ۸۸۹ و ۸۹۰ و ۸۹۱ و ۸۹۲ و ۸۹۳ و ۸۹۴ و ۸۹۵ و ۸۹۶ و ۸۹۷ و ۸۹۸ و ۸۹۹ و ۹۰۰ و ۹۰۱ و ۹۰۲ و ۹۰۳ و ۹۰۴ و ۹۰۵ و ۹۰۶ و ۹۰۷ و ۹۰۸ و ۹۰۹ و ۹۱۰ و ۹۱۱ و ۹۱۲ و ۹۱۳ و ۹۱۴ و ۹۱۵ و ۹۱۶ و ۹۱۷ و ۹۱۸ و ۹۱۹ و ۹۲۰ و ۹۲۱ و ۹۲۲ و ۹۲۳ و ۹۲۴ و ۹۲۵ و ۹۲۶ و ۹۲۷ و ۹۲۸ و ۹۲۹ و ۹۳۰ و ۹۳۱ و ۹۳۲ و ۹۳۳ و ۹۳۴ و ۹۳۵ و